

Dennis Smalley, Akusmatikus zene

Született 1946-ban Új Zélandon. Ott is tanult az University of Canterbury-on és a Victoria University-n majd Párizsban a Konzervatóriumban Messiaen-el és az University of York-ban.

1971-től Angliában élt. 1976-tól 1994-ig tanított az University of East Anglia-ban, majd 1994-ben a City University zeneprofesszora lett Londonban.

Kompozícióihoz, melyek közül sokért nemzetközi díjat is kapott, mind elektro-akusztikus forrásokat használt fel, egyesítve a kiindulási hang valódi hangszín részleteit és a stúdió technológiából fakadó lehetőségeket.

Szigorúan tartotta magát ahhoz a gondolathoz, hogy akusmatikus természete legyen az elektro-akusztikus zenéinek (felismerhetetlen forrás).

Elismert remekművei: *Pentes* (1974) (organikusan teljesen letisztult struktúrája miatt lett az egyik legelismertebb elektro-akusztikus mű), *Tides* (1984), *Wind Chimes* (1987), *Valley Flow* (1992) és *Névé* (1994) bemutatják az erőteljes hasonlóságot a hang és a környezeti jelenségek között.

Továbbá komponált kevert, hangszeres/elektro-akusztikus darabokat is, mint a figyelemreméltó *Piano Nets* (1990), *Clarinet Threads* (1985) valamint *Pneuma* (1976).

Érdemes még megemlíteni az Angliában fejlesztett nagy hangosítású installációit melyeken elektro-akusztikus zenét prezentált.

Az akusmatikus zene szakít a zeneérzékelés tradicionális eszméivel. Ugyanakkora esélye van annak, hogy hallunk egy madárhangot, vagy egy gyárat, mint egy hegedűt. A hangok lehetnek teljesen hűek a forrásukhoz és felismerhetőek, de lehetnek teljesen felismerhetetlenek is. Két hozzáállás/felfogás létezik: 1. elvontabb: a hangszerkezetek és hangszínek előadásának kifejlesztésére törekszik, 2. valódi: felismerhető, valóságos hangokat részesíti előnyben. Ez a két stílus nem határolódik el egymástól, teljesen összeegyeztethető.

Az akusmatikus zene különböző technikák segítségével van előállítva, mint a szalag, digitális jelfeldolgozás, szoftverek. Ezen technikák felhasználásával a hanganyag bármilyen elképzelhető módon átformálható, alakítható és kombinálható.

A hangsúly nem a dallamon, ritmikán, harmónián van hanem a spektrumon és a hangszínen.

A szó (akusmatikus) eredete a akusmatikoi szóból ered mely Püthagorasz azon tanítványaira utal kik a nagyobb figyelem érdekében nem láthatták előadójukat, csupán hangját hallhatták.

forrás: <http://www.oxfordmusiconline.com>